

حميد ايزدپناه

كتيههای بروجور

نوشته

حميد ايزدپناه

این مقاله در ارمغان زرین کوب، از انتشارات اداره فرهنگ و هنر
لرستان به چاپ رسیده است

اسکن شد

حمید ایزدپناه

کتبه‌های بروجرد

شرحی کوتاه ده باره بروجرد:

بروجرد یکی از شهرستانهای استان لرستان که نزدیک به ۲۶۰۰ کیلومتر مربع وسعت دارد و جمعیت شهر و دو بخش دورود و اشتربیان نزدیک به ۱۹۰ هزار نفر است. بلندی آن از سطح دریا ۱۶۰۰ متر می‌باشد.

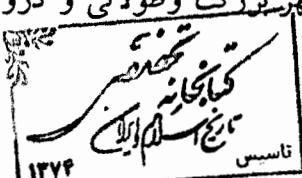
پیشینه باستانی و تاریخی

در مورد بروجرد پیش از اسلام آگاهی زیادی نیست و شاید اصولاً شهری نبوده است. در حالیکه در دشت جنوبی، تپه‌های باستانی و مهمی وجود دارد که از تمدنی شکوفا و پیوسته با فرهنگ سفال گیان حکایت می‌کند.

بروجرد از دوره اسلام اهمیت یافت و چون برسراه بغداد به اصفهان نیز بود از آنجهت در تواریخ و آثار اسلامی از آن نام برده شده است و آنرا (وروگرد) نیز نوشته‌اند و امروز نیز در لرستان با همین سیاق تلفظ می‌شود. بخصوص اصطخری نیز چنین از آن یاد کرده است. (وروگرد شهری فراخ نعمت است و وزرای آن آل بودل را بوده است. درازا چند نیم فرسنگ باشد و زعفران خیزد از آنجا)

مستوفی در نزهه القلوب درباره این شهر مینویسد:

(بروجرد از اقلیم چهارم است و شهر بزرگ و طولانی و درو دو جامع عتیق و حدیث بوده است).

در مجله التواریخ والقصص نیز درباره بروجرد وصفی چنین آمده است: (بروجرد: وزیر آن بود لطفاً فرمودست شهری فراخ و پر نعمت است و بسیار میوه و ازانجا میوه بدیگر موضع برند).

وبالآخره حمدالله مستوفی در تاریخ گزیده آنرا جزء ولایت لرکوچک ذکر کرده و چنین آورده است: (در ولایت لرکوچک، سه رو دخانه است.... و از شهرهای آنجا سه معمور است. بروجرد، خرمآباد، شاپورخواست).

تکیه‌ها:

آنچه در اینجا معرفی میشود تکیه‌هایی است که در مساجد، بقاع متبرکه و بازار بروجرد دیده شده است و ممکن است در جاهای دیگر هم باشد که نگارنده به آنها دسترسی نداشته است.

ابتدا باید توضیح دهم در گورستان قدیمی اطراف بقعه امامزاده جعفر و امامزاده ولیون، سنگ قبرهای به خط کوفی دیدم بخصوص سفالهای که بر روی قبور میگذاشتند که برخی از این سنگ قبرها نیز در اینجا معرفی میشوند.

تکیه‌های بقاع متبرکه و سنگ قبرها

بر درگاه امامزاده جعفر دری از چوب کارگذاشته شده که بر روی آن کنده کاریهای جالب توجه هست و نیز بر حاشیه آن آیاتی از قرآن کنده شده و تاریخ ساخت آن ۱۲۰۳ هجری قمری است و نام استاد سازنده آن نیز علی اصغر بروجردی است. بانی این در شخصی است بنام تقی خان. بر بالای درگاه بر سنگی این اشعار نوشته شده است این رواق و درگاه نیز بستور او تجدید بنا و با تعمیر شده است.

زدومان بشر مادر زمانه نزد	سپهر رتبه تقی خان که شبه او هرگز
شکسته بود ز آسیب این خراب آباد	رواق جعفر موسی که چون دل عشاق
چوطاق ابروی خوبان گره گشای مراد	بسی و همت او در زمانه شد اکنون
بگو معین تقی جعفر بن موسی باد(۱۲۰۹)	عقل از پی تاریخ او سروشی گشت

بر چهار چوب در نیز این شعر که ماده تاریخ آنست کنده شده است.
از پی تاریخ اتمامش شد این ورد حسین بر گشا یار ب بیانی باب لطفی از کرم(۱۲۰۳)

بر بالای در بسیار زیبا و منبت کاری حرم با خط نسخ بسیار زیبائی چنین نوشته شده است.
 (قسمتی زیرگچ مانده)... فی ظهور امامزاده عظیم الشأن سیدالسادات فی العالم امام
 زاده جعفر بن موسی السکاظم علیہ السلام فی تاریخ سبع و عشرون تسعماهه (۹۱۷).
 بانی این در شخصی است بنام (حسین بن محمود اوردیا) که در سال ۹۳۷
 در گذشته و در کنار حجره شمالی مجاور درگاه حرم بخاک سپرده شده و سنگ قبر
 مرمری او بر دیواره نصب شده و با خط نسخ چنین نوشته شده:
 (هذا قبر حسین المحمود اوردیا. فی تاریخ ۹۳۷).

سنگ قبری در یکی از حجرات امامزاده جعفر بود از مرمر سفید و باشکلی خاص
 و خطی کوفی و بسیار زیبا و ببروی آن چنین نوشته شده بود.
 بسم الله الرحمن الرحيم. هذا قبر ست النساء (؟) بنت العباس بن حسن بن عباس
 رحمة الله وغفر لها مات احدى وخمسة مائة. ۵۰۱

کتیبه بقعة امامزاده قاسم

بقعه امامزاده قاسم در محله دودانگه در شرق بروجرد و در کوچه (چال په) قرار دارد.
 بعضی اعتقاد دارند که دو قبر این بقعه مربوط به دونفر از اجله علمای بروجرد داشت که
 در فتنه مغول کشته شده‌اند. و برخی میگویند بقعه مربوط است به یکی از سادات فاضل
 و روحانی و آگاه بنام سید قاسم بروجردی. بهر صورت بر بالای در رودی سنگ
 نوشته‌ای است به اندازه 30×25 سانتی‌متر و شامل ۵ سطر که متن آن چنین است:
 هذالمرقدان الشريfan - شهيدانالمظلوم محمدبن احمد واخیر حسن بن -
 موسى بن جعفر صلوات الله عليهم. سنة عشر و نصف بعد المائة / ۱۲۰ - ۱۴.

منگ هزاد سید جمال الدین اصفهانی

محوطه‌ای که امروز ساختمان شهرداری بروجرد در آن واقع شده است و
 قبل اکورستان شهر بوده است، به جمالیه شهرت داشته است. علت نامگذاری آن به
 جمالیه بواسطه قبر مرحوم سید جمال الدین واعظ اصفهانی از مجاهدان مشروطیت
 و پدر نویسنده نامی آقای سید محمدعلی جمالزاده است و در بروجرد بسال ۱۳۲۶
 هجری قمری بدستور امیر افخم شهید شد و مدفن گردید.

سنگ قبر اصلی را ندیدیم ولی بر سنگی که در سال ۱۳۴۷ شمسی ببروی قبر
 دیدم چنین نوشته شده بود:

هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعض

بهنگام جنبش آزادی ایران تنی چند از جوانمردان ایران برای بیداری مردم
جان برکف نهاده و فداکاری کردند و یکی از را ادمدان حق جو حق گو، سید جمال الدین
خطیب مشهور اصفهانی است که حق را گفت و در بروجرد بسال هزار و سیصد و بیست
وشش هجری قمری در ماه شوال المکرم شربت شهادت نوشید و چون آثار قبر او رو-
بانهدام گذاشته بود سال هزار و سیصد و هفده خورشیدی بشیوه نوینی تعمیر گردید.
کتبیه امراد ما ۱۳۱۷ - فلسفی

سنگ مزاد آقا حسین

در کناره شمالی بقعه امامزاده جعفر، قبری است که تاریخ آن ۱۱۶۹ هجری قمری
است. بنا به نقل یکی از معمرین، آقا حسین روحانی دانشمند و عالیقداری بوده است
و در آئین تاجگذاری نادرشاه بنمایندگی مردم بروجرد شرکت نموده است. بر روی
سنگ قبر چنین نوشته شده است:

هذا مضجع الشریف العالم رباني آقا حسین قدس سره

آقا حسین که شرع ازاویافت زیب وزین	افسوس از یگانه دوران خود به عهد
کسب ضیاء و سور نمودند نیزین	از لمعه شوارق ارشاد و فضیل او
عکس ضمیر او بضیا نور مشرقیین	قلب شریف او در گنجینه علوم
در عقل و نقل واقف اسرار عالمیین	انموذج العلوم معانی او متنیین
در مدرسش معلم ثانی تمام عین	در صحبتیش معلم اول تمام گوش
اشراقیان برده ازاویفیض نشاء تیین	مشائیان پسیاده دون در کتاب او
جان جهان، جهان معانی بخافقین	از بار کشف و ذوق، ازاو جمله مستفیض
افتاد در عالم ایجاد سور و شیین	رست از جهان فانی و پیوست با بقای
پرشد فلک زناله و فریاد یا حسین	مکنون بسال رحلت او گفت بابکا
۱۱۶۹ هجری قمری	

کتبیه‌های مسجد جامع بروجرد

مسجد جامع بروجرد یکی از بناهای بسیار کهن این شهر است تا آنجا که نزد مردم
شایع است که ابتدا آتشکده بوده است. برای هر تعمیری که روی حجرات یا ایجاد
گلدهسته‌ها و تعمیر حوض و چاه آب آن شده سنگ نوشته‌ای از سوی بانی امر خیر نیز در

هر محلی نصب شده است. قدیمی‌ترین سنگ نوشته، سنگی است مربوط به دوره پادشاهی شاه عباس اول که بر سر در غربی نصب شده است. شامل ۶ سطر و متن آن چنین است:

فرمان همایون اشرف ...
اقدس اعلیٰ ابوالمظفر شاه عباس ...
بها در خان شرف نفاذ یافت ...
آن که چو ممالک محروم سه از نزول ...
مرفه الحالند، شفقت مرحمت شاهانه نیز ...
در باره نزول بروجرد از لوازم شمرد ...

بین سطرهای ۵۶ تاریخ آن چنین کنده شد (بتاریخ اثنی وعشرين والـف - ۱۰۲۲). ظاهرآ و بنا به نقل و روایت مورخین، باید این فرمان مربوط به همین سال باشد که شاه‌هویردی خان عباسی آخرین فرمانروای لرکوچک به بروجرد حمله کرد و آغورلو سلطان بیات را که از جانب شاه عباس به حکومت بروجرد گماشته شده بود کشت و شاه عباس پس از این واقعه تصمیم گرفت کار شاه‌هویردی عباسی را یکسره کند. با قشونی به بروجرد آمد و شبی در آنجا توقف نمود. هم در این سفر بود که شاه عباس به میر خسرو دستور داد تا برادر خود میر حیدر گودرزی را که از اعیان بروجرد بود در مقابلش شکم درید.

کتیبه دو چوبی و منبر مسجد جامع

در ورودی از دولنگه که اندازه هر لنگه ۲۲۰ × ۷۵ سانتیمتر است ساخته شده است. این در بدستور شخصی بنام سلطان محمد در سال ۱۰۹۲ ساخته شده و بر کنار لنگه شرقی، این دو بیت کنده شده است:

کسرد سلطان محمد ایسن در را	به راین قبله گاه عجـزو نیاز
سال تاریخش از خرد جستم	گفت (از این در درای وقت نماز) ۱۰۹۲
در کنار محراب رواق میانی منبری است زیبا و ۹ مقامی یا ۹ پله‌ای از چوب. که	
تاریخ ساخت آن ۱۰۶۸ هجری قمری است که در مصراج آخر این دو بیتی آمده است:	
شکرکه از لطف خدای جهان	یافت زنور زیب زمین و زمان
از پسی تاریخ چنین منبری	گفت خرد (منبر اخلاص دان) ۱۰۶۸

در سال ۱۲۰۹ بدلستور شخصی بنام تقی خان، ایوان مسجد تعمیر شد که تاریخ و کیفیت بنادر ۱۱ سطر شعر ببروی سنگی بر دیوار غربی ایوان نصب شده و ماده تاریخ آن چنین است: (بخوان که اشهدان لا اله الا الله).

گلستانه‌های آجری نیز در همین سال بدلستور همین تقی خان ساخته شده است.
بر بالای آن نوشته: (کتبه محمد معین بن عبدالحمد البروجردی و در پائین، ۹ بیت
شعر به این شرح آمده است:

کفش جود ۱- تقی خان معدن... (چند کلمه خوانده نشد) و احسان
وسخارا گشته مصدر

که باشد باورم از پاک گوهر
زبس باشد زاحسان سایه گستر
جلال وجاه اورا نیست درخور
موفق شد چواز تو و فیق داور
که با ذات البروح آمد برابر
ستون از به راین خسرگاه اخضر
بسیعیش لطف حق گردید یساور
تقدس سایه الله اکبر (۱۲۰۹)
در سمت غربی صحن مسجد، حوضخانه ایست که برای وضو ساختن از آن استفاده
می شده است. این حوضخانه بسال ۱۲۴۷ هجری قمری بدلستور شخصی بنام حاج
اسماعیل ساخته شده است. سنگ تاریخ بنا بر دیواره غربی حوضخانه نصب شده
و اندازه آن ۵۷×۳۴ سانتیمتر و شامل ۵ سطر است به این شرح:

هو العزیز

۱- جناب حاج اسماعیل آن سرمایه تقسوی
که از جان و دل آمد دوستدار، آل پیغمبر
۲- یکی طرح بنا افکند در مسجد که مسجد را
ز طرح او فزون گردید زیور با همه زیمور
۳- در آن پرداخت حوضی و هچه حوضی کز صفا آمد
زلالش در لطافت رشک زمزم غیرت کوثر

۴- غرض چون یافت تزیین حوض و گردیداز گوارانی چو آب زندگی آ بش روان بخش و روان پرور

۵- رقم زد خامه اشراق به سال تاریخش

که جاری کرد اسماعیل دیگر زمزمی دیگر (۱۲۴۷)

در سمت شمالی حوضخانه اطاقی است کوچک که در آن به داخل غربی مسجد باز میشود و دارای در چوبی مشبک است. در میان اطاق، چاهی است که آب مسجد از آن تأمین میشده است و اکنون استفاده ای از آن نمیشود جز آنکه مردم نیازمند بروجرد شکایاتی که بخدا و ائمه اطهار مینویستند درون این چاه میاندازند.

در زمان سلطنت ناصر الدین شاه سنگ چاه را تعمیر کرده‌اند و در دیواره بیرونی آن سه بیت شعر بر صفحه‌ای سنگی به اندازه ۸۵×۳۹ سانتی‌متر کنده شده است و متن آن چنین است:

ناصر الدین، شاه گیتی خسرو صاحب قران	در زمان دولت شاهنشه کش سور ستان
هادی... آن‌میر (خوانده نشد) اصفهان	سنگ چاه مسجد جامع زنو تعمیر کرد
قائم آل محمد مهدی صاحب زمان	باد برپا دولتش تا آنکه بنماید ظهور
اشارة به دو نکته لازم است - نخست همت مردم بروجرد در تعمیر و نگهداری این	
مسجد، دوم طبع سرشارشان که ماده تاریخ هر کاری را بایان کیفیت تعمیر و بانی خیر	
	به شعر آورده‌اند.

سنگ نوشته (استه بازان)

بازار بروجرد بازاری است قدیمی و امروز مرکز اصلی معاملات شهری و روستائی است به شیوه قدیمی هر راسته به یک صنف تعلق دارد گرچه بنای قدیمی و خوب دکانها را مشغولند به چند طبقه تبدیل میکنند. بهر صورت در راسته اصلی و سه راهی نزدیک حمام که گویا قبله به صنف رنگرز تعلق داشته، سنگ نوشته‌ای اشت شامل شش سطر و مربوط به سال ۱۲۰۹ هجری قمری و متن آن چنین است:

۱- بتوسط آملک و آیوسف سنه ۱۲۰۹

۲- چون نواب مستطاب احتشام السلطنه روحی

۳- فدان، امر صباغی را در عهده عالیجاه میرزا سیف‌الله موکول داشت.

۴- بجهت رفاهیت الوان کارها و بزارها، مهر الوان موقوف نمود. بلعنت خدا

۵— و نفرین رسول خدا گرفتار شود که بعد از این مهر را برقرار نمایند.

۶— فی شهر ربع الآخر.

سنگ نوشته مسجد سلطانی

مسجد سلطانی بروجرد از آثار دوره قاجار است. طرح بنای آن عیناً طرح مسجد سلطانی تهران است.

بر دیوار جنوبی ایوان غربی مسجد، سنگ نوشته‌ای است از زمان حکومت محمد تقی میرزا حسام‌السلطنه درجهت رفاه حال مردم بروجرد که مربوط، بسال ۱۲۴۸ هجری قمری و شامل ۱۲ سطر است.
متن آن چنین است:

۱— بسم الله الرحمن الرحيم

۲— در عهد دولت روز افزون سلطان اعظم و خاقان الاکرم

۳— السلطان ابن السلطان فتحعلی شاه قاجار بیمن عاطفت و مرحوم

۴— نواب کامیاب، زبدہ دودمان شاهی، حسام‌السلطنه محمد تقی میرزا.

۵— دام دولته مالیات و متوجهات و تکالیف دیوانی خبازی و نانی در بروجرد را

۶— موقوف و بتخفیف ابدی مقرون و نواب سابق الالقاب حکم محکم را

مقید مان.

۷— فرمودند که هر که خواهد از رعایا پا از بلده ملوک به تغییر شغل.

۸— قیام نماید، تغییر دهنده از رحمت خداوند و شفاعت حضرت رسالت

۹— دریوم ثغر مه جور و بلعن و طعن ابدی مفظور بوده، چنانچه جماعت مذکور

۱۰— خواهند (خوانده نشد) از طریقه عدالت و انصاف انحراف

۱۱— ورزد، مورد بسحط خدا و لعنت رسول.

۱۲— گرفتار باشند
تحریر شهر محرم سنه ۱۲۴۸

